

JONG
LEREN

stichting
confessioneel
onderwijs

JL.nu

december 2016

PERSONEELSBLAD VAN STICHTING JONG LEREN

Thema:

Eén jaar Jong Leren,
wat vinden we ervan?

In gesprek met onze
samenwerkingsverbanden

Last but not least:

de vierde Harry Award
genomineerde van 2016

Kijkje in de keuken tijdens
eerste Mobiliteitsdag

Beste collega's,

Eén jaar Jong Leren, dat is het thema van dit nummer. Wat hebben we tot nu toe bereikt? Wat vinden jullie ervan? En wat vinden anderen van Jong Leren?

We vroegen het onder andere aan Marjolijn en Sigurd van de GMR en aan Marco en Ivanka van de staf. En op pagina 14 lees je hoe de drie directeuren van onze samenwerkingsverbanden tegen Jong Leren aankijken. Lezenswaardige artikelen, vooral ook omdat ze allemaal, naast de positieve blik op onze stichting, stof tot nadenken geven.

Eén jaar Jong Leren: we zijn een eind op weg, maar we hebben ook nog het een en ander te doen.

Dat dit nummer bij je op de mat valt, betekent ook dat de kerstvakantie is aangebroken. Twee weken om even gas terug te nemen, bij te tanken en mooie dagen door te brengen met familie en andere dierbaren. We wensen jullie een heerlijke vakantie toe, een mooie en inspirerende kerst en alle goeds voor het nieuwe jaar.

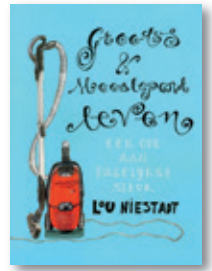
PAUL
SYTSKE
JOHN

Korte berichten

Boekentip

In het vorige nummer van JL.nu riepen we jullie op tips door te geven die meer werkplezier opleveren. Marianne Kniep van de De Hoeksteen in Aalsmeer schreef hierop het volgende:

Mijn tip is: lees het boek 'Groots en meeslepend leven' van Lou Niestadt, en dan met name het hoofdstuk 'Groots en meeslepend leven in je werk'. Dit boek heeft op mij een heel leuke, positieve invloed gehad.

Dat moet in de krant

Wethouder John Nederstigt opende afgelopen herfst de dependance van 't Venne in Nieuw Vennep én reikte de Meer voor Elkaar-pluim uit aan het gehele team. "Het team is een toonvoorbeeld van de manier waarop je met en in het onderwijs een bijdrage kunt leveren aan 'goed leren'", vond de portefeuillehouder Onderwijs.

Ook de manier waarop de gerecyclede delen van een noodgebouw waren omgetoverd tot rustgevende dependance, werd als indrukwekkend ervaren. Alle reden dus voor een feestje!

7 vragen aan...

Rian van der Mije

leerkracht en teamleider
onderbouw, Bommelstein
Nieuw-Vennep

1. Wat was je eerste bijbaantje?

Dat was als promotiemeisje op de truck van Radio 10 Gold met Gaston Starreveld. Elk weekend toeren, flyeren, bordjes omdraaien en artiesten ontmoeten. Erg leuk als zestienjarige.

2. Wie was je favoriete leraar?

Meester Komen in klas 2. Die kon geweldig vertellen. Over een houtworm of over zijn avontuurlijke parkiet. En mooi zingen, wat mij inspireerde bij het kerkkoor te gaan. Hij zag in ieder kind talent en maakte dat je bijzonder

Colofon

JL.nu is een uitgave van Stichting Jong Leren. **Concept en realisatie:** TextArt, Heerhugowaard. **Redactie:** Heleen Broerse, Paul Bronstring, Esther van Dokkum, Sytske Feenstra, Nadine de Keijzer, Tineke Puts, Annette Schaak, Arthur Snaauw, Ria van der Scheer, John van Veen en Larissa Velkers. **Fotografie:** Esther van Dokkum e.a. **Vormgeving:** Studio Martin Rasch, Opmeer.

Lisettes
web/apptip

Mediawijsheid

Lisette Neijzen is ICT-medewerker bij Stichting Jong Leren. Op deze plek in JL.nu geeft zij iedere keer een interessante of leerzame web- of apptip.

25 scholen binnen Jong Leren zijn gestart met het project Mediawijsheid. Wil je als leerkracht meer weten over hoe je mediawijsheid kunt integreren binnen je lessen? Kijk dan eens op: <https://www.kennisnet.nl/artikel/deze-online-workshop-helpt-je-op-weg-met-media-wijsheid>

Aafke Peereboom zwaait af

Uitgezwaaid door leerlingen, collega's en ouders, naam Aafke Peereboom afscheid van de St. Franciscusschool in Haarlemmerliede. Gerke Nijenhuis heeft het stokje van haar overgenomen.

voelde. Van hem heb ik geleerd elk kind in zijn volle waarde te zien.

3. Welke sociale media gebruik jij?
Facebook en Pinterest.

4. Waar mogen we jou voor wakker maken?

Een goed glas port? Sushi? Een goed boek? Een weekendje weg? Allemaal heerlijk. Maar maak mij liever niet wakker, want mijn slaap is heilig.

5. Waar haal jij je inspiratie vandaan?

Uit de kinderen! Ik observeer de hele dag en probeer aan te voelen wat ze nodig hebben. Door gesprekken leer ik

over hun behoeftes en ik daag ze uit samen met mij een plan te maken.

6. Welke onderwijsinnovatie verrast jou?

'Slimfit', waarbij kinderen les op maat krijgen in 'units' in plaats van jaar-klassen. Er is aandacht is voor het individu. In de onderbouw gebeurt het eigenlijk al, dus waarom niet de hele schoolcarrière?

7. Wat weten veel mensen niet van jou?

Ik ben een enorme natuurliefhebber, ga het liefst naar een 30+ camping en ben groot fan van Frank Boeijen. Ik zwijmel bij zijn concerten.

Ria van der Scheer

leerkracht St. Theresiaschool

appt met

Jeannette Kemp

directeur St. Theresiaschool

Even appen met

Hoe kijk je terug op één jaar Jong Leren?

Positief. We zijn een groep enthousiaste mensen met ambitieuze ideeën. We moeten en willen veel veranderen, zoals het Strategisch Beleidsplan. Dat is heel ambitieus en vraagt veel van alle medewerkers.

Zijn er minpunten?

We zoeken nog naar een efficiënte vorm van samenwerken. Met 30 directeuren vergaderen, werkt niet. Nu zijn er beleidssessies waarbij je naar behoefte kunt aanschuiven. Het gevaar is dat je altijd dezelfde mensen treft en anderen juist niet.

Zie je verschillen tussen De Basis en Jong Leren?

Bij De Basis was alles strak georganiseerd. Jong leren biedt meer ruimte voor eigen inbreng.

Wat heeft het jou persoonlijk gebracht?

Ik ben directeur geworden op een andere school. Dat was zonder fusie niet gebeurd. Ik leer heel veel maar heb ook dingen ingebracht. Mobiliteit is een aanrader: het verruimt echt je blik!

Toon Kersten:

“Ik doe het niet voor de centen, maar voor de kinderen”

De vierde genomineerde voor de Harry-award is Toon Kersten, conciërge op De Ark, De Jacobaschool en De Valkenburgschool. Suzanne Confurius, directeur van De Ark is vol lof. “Toon pakt altijd alles aan en is een echte spin in het web. Daarbij bedenkt hij vaak creatieve oplossingen en heeft hij altijd een goed humeur.”

Waarom is het leuk conciërge te zijn?

“Ik kan met weinig middelen veel bereiken. Al sinds ik conciërge ben is het zoeken geweest naar potjes om mijn

salaris te kunnen betalen. Dat is niet makkelijk, want geen enkele basisschool in Nederland krijgt geld voor een conciërge. Daarom fiets ik nu dagelijks heen en weer tussen drie scholen en pak altijd alles aan. Ik kan alleen niet schilderen. Maar of het nu gaat om het aanzetten van een stekkertje, simpel

kopieerwerk, verzorgen van de lunch of het met de hand leeghalen van een wc-pot, ik doe het. Als ik iets zie dat gedaan moet worden, dan maken we een plan van aanpak en zorg ik dat het voor elkaar komt. Ik word ook ingezet in de ICT. Dat komt ook wel omdat ik mij al sinds 1985 interesseer voor computers. Toen zag ik al dat daar de toekomst lag.”

Altijd een passie voor het onderwijs gehad?

“Toen onze jongste in '98 naar school ging ben ik vrijwilliger geworden op De Ark. Toen de toenmalige conciërge weg ging, ben ik er een beetje in gerold. Ik liep in het begin soms met mijn jongste het schoolplein te vegen. Later is daar de voorschoolse opvang bijgekomen en ook hulp bij de ICT. Leerkrachten vragen regelmatig of ik even mee wil kijken als ze zijn vastlopen met hun computer. Ze hebben dan geen tijd om de systeembeheerder te bellen en roepen mij. Soms is de oplossing heel simpel en heb ik het zo voor ze opgelost.”

Valt er nog iets te wensen?

“Mijn enige wens zou zijn weer op één school te werken. Dat zit er niet in, dat weet ik. Maar je moet iets te dromen hebben. Eén school brengt meer rust. Ik mis af en toe ook de betrokkenheid bij ouders. Vroeger op De Ark kende ik alle ouders en leerlingen en was ik overal bij betrokken. Nu moet ik mijn tijd verdelen over drie scholen en dan mis je weleens wat. Maar ik klaag niet hoor. Ik heb heel veel vrijheid en doe het niet voor de centen, maar voor de kinderen.”

Heeft jouw collega ook altijd verrassend goede ideeën en een positieve invloed op het onderwijs? Nominer hem/haar dan voor de Harry-award! Stuur een korte argumentatie naar redactie@jl.nu.

De GMR:

“Een belangrijk aandachtspunt is onze communicatie”

Met de komst van de nieuwe stichting, kwam ook een nieuwe GMR. Hoe hebben secretaris Marjolijn Dalm, leerkracht groep 3 en voorzitter Sigurd Balfoort, ouder op de Antoniuschool Ridderispoor, het afgelopen GMR-jaar ervaren? “Het is een hoop leeswerk, maar heel belangrijk.”

Een dikke stapel paperassen op tafel maakt inderdaad direct duidelijk wat de GMR de afgelopen tijd van de straat hield. En dan is dit nog maar het topje van de ijsberg. “Er is zoveel door onze handen gegaan aan beleidstukken en protocollen, alles moest opnieuw bedacht of herzien worden. Elk stuk moest natuurlijk een Jong Leren-stempel krijgen”, zegt Marjolijn.

Afhameren

Dat begon in 2015 al met de tijdelijke transitie GMR, zodat de nieuwe GMR direct een aantal stukken kon afhameren toen we op 1 januari Jong Leren werden. Sigurd: “In het begin ging het echt over beleidszaken die het DNA van de scholen bepalen. Nu kijken we meer naar protocollen over bijvoorbeeld rouw en veiligheid of over hoe de stichting omgaat met het rouwen van leraren.”

Aandachtspunt: communicatie

Doordat de GMR een clustersamenstelling heeft, is niet elke school vertegenwoordigd. Idealiter wisselen er dan ook jaarlijks zo’n drie à vier mensen. “Dat is ook een van onze aandachtspunten”, zegt Sigurd. “Ervoor zorgen dat leerkrachten en ouders zich verkiesbaar stellen als er een vacature binnen hun cluster is.” “Ondertussen moeten wij er als GMR voor zorgen dat we goed communiceren over wat we hier bespreken”, vult Marjolijn aan. “En andersom. Ouders en leerkrachten moeten ons ook kunnen vinden. Het nieuwe intranet is daarvoor een goed middel.” Daarbij merkt Sigurd wel op dat input gefilterd wordt, omdat niet alles bedoeld is voor de GMR. “Bovendien kunnen we ook niet altijd alles bespreken. We hebben een strakke agenda die we

vooraf met het CvB bepalen.” De meerjarenplanning zorgt ervoor dat duidelijk is wanneer wat besproken wordt en of de GMR daarbij instemming moet geven of advies.

Kleine porties beleid

Tot nu toe heeft de GMR nog nooit een stuk van tafel geveegd. De meeste discussies gaan over details. Maar ook die discussies kunnen hoog oplopen. “Dat probeer ik als voorzitter dan wel in goede banen te leiden. Het CvB betreft ons bij grote beleidstukken vanaf de eerste stap”, zegt Marjolijn. “We krijgen het in kleine porties aangereikt, praten er steeds over mee. Een grote beleidsverandering komt dus nooit als een verrassing.” Sigurd: “Daarbij is het ook heel fijn dat het CvB bij elke vergadering aanwezig is. We zitten er dus heel dicht op en tackelen onduidelijkheden meteen.” Natuurlijk zijn er ook onderwerpen die de GMR niet in het bijzijn van het bestuur wil bespreken. Dan is in alle redelijkheid bespreekbaar dat het achter gesloten deuren gebeurt. Marjolijn: “Die samenwerking is heel fijn.”

Ouders gezocht!

De GMR bestaat nu uit zes ouders en acht personeelsleden. Dat moeten natuurlijk ook acht ouders worden! In cluster 1 (de Wegwijzer, de Hoeksteen, de Brug en de Graankorrel) en cluster 5 (Josef H, Halverwege, Immanuel, Gaandeweg, de Meerbrug en Franciscus H) zijn vacatures voor nieuwe leden. Zie je als medewerker op een van deze scholen kans ouders hierop attent te maken: doen! Sigurd: “Meepraten en -denken zorgt uiteindelijk voor beter onderwijs voor iedereen.”

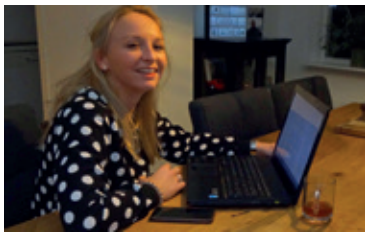
Daisy Boéré heeft het druk. De 25-jarige is pooler bij Jong Leren, werkt – of zoals ze zelf zegt – hobbijt bij het IJspaleis in Driehuis, volgt de prémaster-opleiding Orthopedagogiek aan de Universiteit van Amsterdam én is eigenaresse van paard Maquire. We zijn heel benieuwd hoe haar week eruit ziet...

Dit was mijn (werk)week!

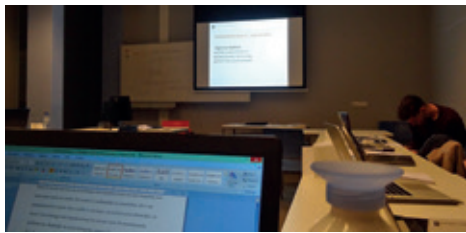
Maandag

De week start met een dagje invallen op De Tweemaster in Vijfhuizen. 's Avonds hebben we een bedrijfsuitje van het IJspaleis: met het hele team naar Plien en Bianca. Leuk!

Dinsdag

Niet echt een spannende dag vandaag. Op het programma staan vooral opdrachten maken en colleges kijken voor het vak neurobiologie. Wel erg fijn om thuis te kunnen doen onder het genot van thee en chocolade.

Woensdag

Na een ochtendje werken bij De Brug in Aalsmeer, op naar Amsterdam voor de werkgroep van het vak diagnostiek.

Donderdag

Vandaag naar Bommelstein in Nieuw Venneep. Het leuke van invallen is, dat je steeds voor een andere groep staat met nieuwe uitdagingen. 's Avonds op het menu: pannenkoeken, hmmm!

Vrijdag

Er wordt vandaag weer gestudeerd in Amsterdam. Dit keer samen met studiegenoot Suus!

Zaterdag

We vieren SinterKerst met een groep van twaalf 'paardenmeiden', waar ik inmiddels al meer dan tien jaar dikke vriendinnen mee ben.

Zondag

Wat een super mooie zonsopgang! Te paard in de Kennermerduinen, mijn ultieme geluksmomentje. Genieten!

“We zijn een heel eind, maar het blijft voorlopig zoeken”

Dat een fusie tussen twee schoolbesturen veranderingen met zich mee brengt, daar kan iedereen over meepraten. De staf-medewerkers misschien nog wel het meest. Hoe staan zij er na één jaar Jong Leren in? We spraken met Marco de Witt, Bestuurssecretaris en Ivanka van Dijk, Beleidsmedewerker Onderwijs.

Interview Marco de Witt en Ivanka van Dijk

Wat is er voor jou persoonlijk veranderd?

Ivanka: “Ik begeleid nu 30 in plaats van 19 scholen. De hele dynamiek is anders. Eigenlijk voelt het als een nieuwe baan. Dat is leuk, maar vraagt ook aanpassingsvermogen.”

Marco: “Dat geldt zeker voor mij omdat mijn functie echt veranderd is. Bij De Basis waren we maar met z’n drieën; mijn takenpakket was heel divers. Nu zijn er veel meer stafleden, dus meer specialisten, aan wie veel van mijn taken zijn overgedragen. Mijn rol is compleet anders. Dat is wennen.”

Wat zijn de belangrijkste veranderingen organisatiebreed?

Marco: “Alles is tegen het licht gehouden: de procedures, de communicatielijnen, praktische zaken, beleidszaken; niets was meer vanzelfsprekend. Er is veel veranderd. Van de schoonmaak en de kopieermachines tot aan het veiligheidsplan en de GMR.”

Ivanka: “Heel veel zaken dus die voor de scholen niet direct zichtbaar zijn, maar die wel geregeld moesten worden.”

Hoe wordt het veld betrokken bij de beleidsveranderingen?

Marco: “Dat verschilt. Op ICT-gebied bijvoorbeeld hebben we samengewerkt met een aantal schooldirecteuren. We vergeleken Office 365 met Google en kozen uiteindelijk unaniem voor die laatste.”

Ivanka: “We hebben naar aanleiding van de behoeften van de directeuren de wijze waarop we met hen overleggen, aangepast. Er is nu een overleg over beleidszaken, waar iedere directeur zich al naar gelang interesse en belang bij kan aansluiten. En er is een directieplatform, waar nu ruimte is voor andere, inspirerende onderwerpen. Twee directeuren vormen de agendacommissie en de agenda wordt gezamenlijk gevuld door de directeuren en de staf. Verder zijn er de Open Space bijeenkomsten, waar bijvoorbeeld de werkprincipes van Jong Leren zijn ontstaan.”

Wat is de reactie vanuit de scholen?

Marco: “Er is natuurlijk een vloedgolf aan informatie en beleidsstukken op de directeuren afgekomen. En beleid formuleren is één ding, nu moet het worden uitgevoerd. Dat zorgt soms voor werkdruk. Verder kan ik me voorstellen dat mensen meer bureaucratie ervaren. De lijnen zijn minder kort en het is niet altijd duidelijk bij wie men kan aankloppen. Gelukkig zijn er een administratief handboek en een functiehandboek in ontwikkeling.”

Eén jaar Jong Leren; een succes volgens jullie?

Ivanka: “De organisatie moest sterker worden en voorbereid zijn op de krimp. Daar zijn we volgens mij in geslaagd. Jong Leren staat op de kaart. We zijn dus een heel eind, maar het blijft voorlopig zoeken naar de juiste vorm.”

Marco: “Er is een zelfevaluatie geweest, waarbij bestuur, staf, GMR en directeuren zijn bevroegd. En er heeft een bestuurlijke visitatie plaatsgevonden. Hieruit blijkt dat het op zich soepel gaat, maar dat er ook een en ander bijgeschaafd moet worden. Op basis van de bevindingen gaan we nu een hei-dag voor de staf organiseren. Tja, zo’n fusie kost nu eenmaal tijd.”

Ineke Bokern is leerkracht groep 8 bij Opmaat in Nieuw-Vennep. Een bevlogen juf met hart voor het vak. Voor haar staan de woorden **VERTROUWEN, **CREATIEF**, **KRACHT** en **PASSIE** centraal bij het klaarstomen van kinderen voor de **TOEKOMST**.**

Woordweb Welke woorden spreken voor jou?

Wij geven ruimte
Wij dagen uit
Wij leren samen

- NIEUWSGIERIG
- RESPECT
- VERTROUWEN
- INSPIREREN
- ONTMOETEN
- VAKMANSCHAP
- MEESTERSCHAP
- KENNIS
- DELEN
- VERNIEUWEN
- AMBITIE
- DOELEN
- KRACHT
- TALENT
- VEILIG
- LEF
- INNOVATIE
- CREATIEF
- ONDERNEMEN
- DOEN
- BEWEGING
- FOCUS
- NETWERK
- ONDERZOEK
- KEUZES
- VRIJHEID
- VERBINDEN
- OMGEVING
- ONTWIKKELEN
- CREËREN
- EXPERIMENT
- LEIDERSCHAP
- STUREN
- PASSIE
- ZIEN
- TOEKOMST

Passie

“Werken met kinderen doe ik met veel plezier. Je werkt als leerkracht hard en maakt soms lange dagen. Toch heeft mij dit nooit tegengestaan. Als ik een mooie les heb gemaakt, plannen heb uitgedacht, met collega’s heb gebrainstormd over verschillende onderwerpen en ik dit uiteindelijk met de kinderen samen vormgeef, dan geniet ik daar enorm van. Het enthousiasme van de kinderen, de grappen die we met elkaar uithalen, dat geeft mij positieve energie.”

Creatief

"Van jongs af aan is dansen mijn grote passie. Voor de schoolmusical bedenk ik zelf de choreografie. Hier kan ik samen met de kinderen ontzettend van genieten. We kiezen altijd voor bekende musicals zoals The Lion King, Grease of High School Musical. De kinderen vinden dit geweldig en zien het als een uitdaging om het voor elkaar te krijgen. Op de avond zelf is het genieten van wat de kinderen laten zien."

Kracht

"Opmaat is een school met heldere organisatielijnen, bijvoorbeeld over de manier waarop de lessen worden vormgegeven. Maar er is ook ruimte voor eigen inzicht. ICT is een speerpunt binnen Opmaat, maar ook de manier waarop we de hoeveelheid aanwezige kennis binnen ons team kunnen inzetten, heeft de aandacht. Er werken veel gemotiveerde collega's met een flinke dosis energie om Opmaat de school te laten zijn die het verdient."

Vertrouwen

"Om mijn vak als leerkracht van groep 8 te kunnen uitoefenen, zijn veiligheid en vertrouwen voor mij het allerbelangrijkst. Ik wil met ieder kind een band hebben. Een kind moet mij kunnen vertrouwen en weten dat het veilig is bij mij in de klas. Vanuit vertrouwen kun je groeien. Als leerkracht kan ik hen helpen bij het maken van keuzes waar ze op jonge leeftijd al voor komen te staan."

NIEUW WOORD: Toekomst

"Aan het begin van het nieuwe schooljaar komen de schoolverlaters altijd weer even buurten. Grote rugtassen op hun rug, mooie verhalen die ze vertellen en kinderen die zeggen: 'Juf, de hoeveelheid huiswerk bij u viel eigenlijk toch wel erg mee!'. Het terugzien van deze leerlingen vind ik altijd bijzonder. Ik ben trots op ze. Ze zijn gegroeid. We hebben deze leerlingen met elkaar opgeleid tot zelfstandige pubers!"

Jong Leren 3

Dit is het derde en tevens laatste deel van het drieluik dat ik schreef over 'Jong Leren'. Het eerste verscheen vlak na de geboorte en deze laatste schrijf ik naar aanleiding van het behalen van een mijlpaal. Zoals veel ouders met mij eens zullen zijn. Als je eenmaal het eerste jaar gehaald hebt...

Daar zit hij dan, in z'n stoel, verwachtingsvolle blik, hoed op zijn hoofd, handjes in de lucht. Daar is de taart, met 1 kaars. Dan begint het zingen. Paniek slaat toe, handjes grijpen in de lucht op zoek naar papa of mama. Met het aanzwellen van het gezang, zwelt ook het gehuil aan. Een worsteling om uit de stoel te komen. Dan veilig op de arm bij papa, hand in z'n nek, trekkend aan de kleine haartjes. Nu weer een glimlach. "Nog even in je stoel", stevig vastgrijpen, niet meer loslaten.

Dan het besef bij papa en mama: wat een geweldig pril jong leren is dit. Het absolute vertrouwen, opgebouwd in 1 bijzonder jaar. Het begon met de eerste aanraking, het voorzichtig snuffelen aan elkaar. De afhankelijkheid is van levensbelang. Het willen zorgen en koesteren, een eeuwenoud oergevoel. De verbintenis sterker dan wat ook. Langzaam went hij aan de riten, in dit warme nest.

Boven de verjaardagstaart is het mooiste besef, je hoort erbij, voor altijd.

Straks zit Jong Leren in de stoel en wordt er hard gezongen. 1 jaar oud! Van harte. Het vertrouwen gewonnen, klaar voor de eerste stapjes. Ik heb je dit jaar zien groeien, gewoon zoals het hoort. Kinderziektetje hier en daar, even vallen en weer opstaan.

Het eerste jaar is gehaald, de gebroken nachten worden minder. Wel het besef in het achterhoofd op naar de terrible two...

Nogmaals van harte, op een mooi nieuw levensjaar!

Kees Kloost

SAMEN BOUWEN AAN GOED ONDERWIJS

ÉÉN JAAR JONG LEREN

Zoektocht naar de rol van de IB'er

Afgelopen jaar is hard gewerkt om alle IB'ers van de twee 'oude' organisaties samen te voegen tot één groep. Hoe ze dat hebben aangepakt en hoe de betrokkenen dit hebben ervaren, doen beleidsmedewerker Ivanka van Dijk, IB'er en directeur Gerke Nijenhuis en IB'er Wilma Schoenmaker uit de doeken.

Ivanka van Dijk: "Het gemak waarmee de IB'ers

"Mijn functie voelt weer als nieuw. Omdat een 'verse' organisatie vraagt om afstemming in beleid en procedures, is er heel wat te doen. We proberen het beste van de twee organisaties met elkaar te verenigen. Dat vraagt tijd, betrokkenheid en visie. In dit eerste jaar is er een flinke bovenschoolse slag geslagen naast het 'reguliere' werk op de scholen dat natuurlijk gewoon doorging."

Klankbord

"Door de grootte van de organisatie kan niet iedereen meer overal over meepraten. En dat moeten we ook niet willen. Daarom is een stuurgroep geformeerd met enthousiaste en inspirerende IB'ers die de gehele IB-groep vertegenwoordigt en voor mij als klankbord fungeert. De stuurgroep denkt mee over alle zaken die op ons onderwijsinhoudelijke pad komen. Ze bereidt de netwerkbijeenkomsten van de IB-groep voor, leest beleidsstukken mee en voorziet deze van feedback. Zo weet ik beter wat voor de IB'ers van belang is en dat verbetert de kwaliteit van ons werk."

Lees op de volgende
pagina ook de
reacties van IB'ers
Wilma en Gerke.

met elkaar vermengen, vind ik heel bijzonder”

Onverwacht

“Het gemak waarmee de IB'ers van beide organisaties vermengen en elkaar nu al inhoudelijk weten te vinden en inspireren, vind ik bijzonder om te zien. En dat er na slechts één gezamenlijke IB-studiedag al een toekomstgerichte visie op het IB-werk binnen Jong Leren geformuleerd was, had ik nooit verwacht. Natuurlijk vroeg dit om verdere uitwerking, maar de basis was gelegd. Onlangs is tijdens een studiedag met IB-ers en directeuren de visie al verder vormgegeven.”

Nog betere samenwerking

“Door informele momenten te blijven creëren, leren we elkaar nog beter kennen op inhoudelijk en persoonlijk vlak. De lunch aan het eind van het jaar is daar een mooi voorbeeld van. Betrokkenheid en korte lijnen komen de samenwerking alleen nog maar meer ten goede. We zullen intensief gebruik maken van ons Intranet met een eigen IB-Intranet-tabblad. Zo hoeven we minder te mailen, kunnen we elkaar op de hoogte houden, elkaars vragen beantwoorden en al onze belangrijke en meest recente IB-informatie verzamelen. Heel fijn dat er nu weer een platform is om van alles te delen.”

Stuurgroep-lid en IB'er De Wegwijzer,
Aalsmeer

Wilma Schoenmaker:

“We hebben gezocht naar de gedeelde waarden”

“Er is veel nagedacht en gesproken over de rol van de intern begeleider in de scholen en binnen de organisatie. Ook hebben we gekeken naar de manier waarop de IB'er invulling kan geven aan de kernwaarden van Jong Leren: ‘wij leren samen’, ‘wij dagen uit’ en ‘wij geven ruimte’.

De uitdaging was gezamenlijk de weg te vinden naar een gewaagd doel: de IB'er heeft de rol van schoolontwikkelaar, de IB'er gaat uit van de onderwijsbehoefte van de leerlingen en de IB'er profileert zich als gelijkwaardige gesprekspartner van de directeur, het CvB en het SWV.

Door het samenvoegen van twee groepen vindt ook een cultuurverandering plaats. De culturen van de ‘oude’ organisaties verschilden nogal. Gelukkig was er ruimte om de vooroordelen die er over en weer waren bij te stellen en elkaar te leren kennen. We hebben gezocht naar de gedeelde waarden van beide organisaties. Deze hebben we verder uitgediept en concreet gemaakt. Toch blijft het een zoektocht de komende tijd. Dat is lastig met zo'n grote groep. Vaak kun je met een klein groepje sneller de diepte in. Intervisie kan daar een mooi instrument voor zijn. Ook het gevaar dat we blijven steken in protocollen en formats, ligt op de loer. Het is dus belangrijk dat we onszelf blijven afvragen waarom we de dingen doen die we doen, wat onze drijfveer is.”

Directeur en IB'er Franciscusschool, Haarlemmerliede
en IB'er Meerbrug, Zwanenburg

Gerke Nijenhuis:

“Durf te vragen, probeer dingen uit en ondersteun elkaar”

“Ik ben in positieve zin verbaasd dat we elkaar zo hebben gevonden als IB'ers en in wat wij verstaan onder de taak en functie van IB'er. Tijdens de studiedag in maart merkte ik hoe eensgezind we zijn. Dat is geweldig om te ontdekken. Onze visie vanuit de kerntriade was hetzelfde net als onze verwachtingen van het CvB.

Ik ben blij dat we een gezamenlijke visie hebben kunnen ontwikkelen en deze konden delen met de directeuren. Ook zij moeten meegroeien met de nieuwe rol van de IB'er.

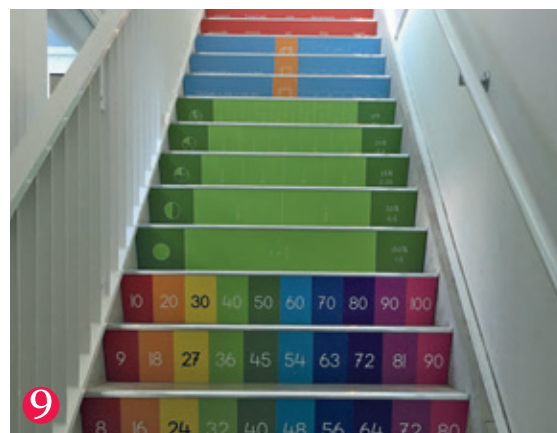
Wat ik nog wel lastig vind is dat veel dingen bovenschools aan ons worden opgedragen. Ideeën van bovenaf kunnen niet één, twee, drie worden ingevuld. Het is dus van belang dat we gezamenlijk optrekken en goed en regelmatig overleggen.

De IB-groep vergadert nu in ieder geval gestructureerd. Ook zijn er subgroepen ontstaan met gemeenschappelijke belangen en dwarsverbanden die een absolute meerwaarde opleveren. Er is tijd elkaar op te zoeken en ideeën uit te wisselen.

Dat is fijn, want soms heeft de IB'er een eenzame positie in de school, zeker als de school (nog) klein is. Durf te vragen, probeer dingen uit en ondersteun elkaar is daarin dan ook mijn advies.

Nu is het belangrijk dat we de gezamenlijke visie vorm geven. De stuurgroep blijft daarin een zinvolle ondersteuning en Ivanka van Dijk kan als beleidsmedewerker een mooie verbindende rol spelen.”

Snapshots

1 & 2 De Ark, Heemstede – Miniplaybackshow: 11 optredens, een mystery act en conciërge Toon als Bullettje! **3** Antonius Ridderspoor, Nieuw-Vennep – Docenten in de schoolbank. **4** De Meerbrug, Zwanenburg – Een KPN klasgenoot. **5** Mariaschool, Zandvoort – Wall of fame: de visie van de leerkrachten op de woorden uit het web. **6** De Reiger, Lissbroek – Kijk, zo doe je dat, chocola maken! **7** St. Franciscusschool, Haarlemmerliede – Niet verkeerd, het uitzicht van nieuwe directeur Gerke Nijenhuis. **8** St. Franciscusschool, Haarlemmerliede – Groot helpt klein: lampionnen maken doe je samen. **9** Mariaschool, Zandvoort – Knappe trap! Opgeknapt door de oudervereniging.

Maatwerk leveren is durven ondernemen

Jong Leren heeft, door de geografische spreiding, scholen in drie samenwerkingsverbanden: Amstelronde, Haarlemmermeer en Zuid-Kennemerland. Drie samenwerkingsverbanden betekent ook drie directeuren met een eigen visie op onder andere Passend Onderwijs. Hoe kijken zij hiernaar in relatie tot Jong Leren?

Wat betreft de inzet van Jong Leren zit het volgens de directieleden van de samenwerkingsverbanden wel goed. Zowel Ekon Hartog van Haarlemmermeer als Joost van Caam van Amstelronde en Lucas Rurup van Zuid-Kennemerland zijn zeer te spreken over de 'niet lullen, maar poetsen-mentaliteit' van het bestuur. "Een prettige no-nonsense approach en veel knowhow", vindt Joost. "Ze zijn het type 'schouders eronder en aanpakken' en zijn wars van politieke franjes", zegt Lucas.

Passend Onderwijs=maatwerk

Ekon is vooral te spreken over het ondernemende karakter van de stichting. Iets wat de invulling van Passend Onderwijs zeker ten goede komt. "Bij de scholen van Jong Leren is sprake van ondernemende directeuren en ondernemende teams", zegt hij. "En een bestuur dat dit ondernemerschap stimuleert en hier ruimte voor biedt. Dat is van groot belang als het gaat om het leveren van maatwerk. Want dat is wat Passend Onderwijs is. En dit realiseer je niet door uit maat Groot of maat Klein te kiezen, maar door buiten de kaders te durven denken en te ondernemen."

Trein van Boos naar Middel

Om maatwerk te kunnen leveren moet de kerntriade school-ouder-kind optimaal functioneren. De focus ligt daarbij vooral op oplossingsgericht handelen in plaats van het diagnose-recept-denken, waarbij de stoornis het uitgangspunt is. Het gevaar daarvan is namelijk dat als een kind niet aan alle criteria van de stoornis voldoet, de slagboom dicht blijft en hij niet voor het recept in aanmerking komt. Een methode voor oplossingsgericht werken is de 'trein van Boos naar Middel', door alle drie de samenwerkingsverbanden gezien als een zeer effectieve methode. "We zijn alle drie onder de indruk van deze werkwijze", vertelt Ekon. "Maar ik bied, anders dan mijn collega's, training hierin actief aan. Dat doe ik al sinds 2009. Bijna alle leerkrachten, directeuren en IB'ers in mijn samenwerkingsverband zijn inmiddels getraind. Zelfs de besturen. Zo spreken we namelijk van hoog naar laag dezelfde taal."

Het aantal leerkrachten en/of directeuren dat de training heeft gevolgd binnen Amstelronde en Zuid-Kennemerland is nog klein. In Zuid-Kennemerland is een paar scholen de methode eigen, binnen Amstelronde is slechts één school getraind: De Wegwijzer. Joost: "Wat niet wil zeggen dat ik de training niet zie zitten. Integendeel. De Wegwijzer is wat mij betreft een schoolvoorbeeld van hoe je Passend Onderwijs in de praktijk brengt. Dat komt grotendeels doordat ze de trein van Boos naar Middel gebruiken. Ik denk alleen dat van bovenaf opleggen niet werkt. Het verzoek moet vanuit de school komen. Daarin verschil ik van mening met Ekon."

De verdeling van het geld

Als we over Passend Onderwijs praten, hebben we het natuurlijk ook over geld. In principe is hierover landelijk afgesproken dat iedere school een Passend Onderwijsbudget krijgt naar rato van het aantal leerlingen. Meer kinderen, betekent dus een hoger bedrag. Bij Jong Leren gaat dit anders. Bij onze stichting is het beheer van het totale budget, dus het geld dat uit de drie samenwerkingsverbanden komt, in handen van het bestuur. Heeft een school geld nodig voor

extra ondersteuning voor een kind, dan dient de school een verzoek in bij het bestuur. Hoewel bij alle drie de samenwerkingsverbanden de regeling met Jong Leren dezelfde is, verschillen de drie directeuren hierover enigszins van mening. Joost: "Ik vind het ingewikkeld. Er is met gezond verstand gekozen voor een schoolmodel, waarbij er zo weinig mogelijk bemoeienis is met de besteding. Scholen zijn zelf verantwoordelijk. Als je op bestuursniveau het geld vasthoudt, en scholen een aanvraag laat indienen, dan doe je in mijn ogen niet wat we hebben afgesproken. Natuurlijk is het zo dat niet elke school evenredig naar het aantal leerlingen behoefte heeft aan extra ondersteuning. Dat is van veel

factoren afhankelijk. Met dat in het achterhoofd zou je misschien zelfs een systeem moeten hebben waarbij bijvoorbeeld populatie meeweegt. Daar is echter bewust niet voor gekozen, juist om discussies te vermijden. Door het budget op bestuursniveau vast te houden, haal je een deel van de autonomie weg bij de school."

"Maar", zegt Ekon, "als je een bestuur hebt dat zegt: 'er is één pot met geld, kom met een goed plan, dan krijg je wat je nodig hebt', dan stimuleer je het ondernemerschap. Bovendien is ons principe: het geld volgt het kind. Dus de school met het kind dat het geld nodig heeft, moet daarover kunnen beschikken. Als jij als schooldirecteur 1500 euro nodig hebt om maatwerk te kunnen bieden, maar je krijgt maar 500 omdat je nou eenmaal zoveel leerlingen op school hebt, dan heb je een tekort. En dat terwijl een andere school het geld misschien niet eens nodig heeft. Verdeel je het geld op bestuursniveau, dan voorkom je dat probleem." Lucas is het met Joost eens: "Maar met

een nuance. In principe ben ik ervoor dat scholen zelf over het geld beschikken, maar als schooldirecteuren in overleg met het bestuur voor een gezamenlijke pot kiezen, dan is dat aan hen. Voor mij is een voorwaarde voor bovenschools beheren, dat de scholen het zelf willen."

Geen drempel

Dat de verdeling uiteindelijk helder is en dat er transparant wordt omgegaan met het geld binnen Jong Leren, daar is iedereen het over eens. De jaarlijkse evaluatie en gesprekken met directeuren tonen ook niet aan dat er bijvoorbeeld een drempel is om aan te kloppen bij het

bestuur. "En zolang dat het geval is en ik geen klachten hoor vanuit de directies, vind ik het goed", aldus Lucas.

Gevolgen van de groei

Hoewel ze vol lof zijn over het bestuur en de scholen van Jong Leren, plaatsen Joost en Ekon wel een tegengestelde kanttekening. "Ik merk dat de scholen binnen Jong Leren sinds de fusie een grotere mate van autonomie heb-

ben om besluiten te nemen. Die ruimte wordt naar mijn idee soms nog best eng gevonden", zegt Joost. "Ik zie juist dat het bestuur door de groei van de stichting en de spreiding over de drie samenwerkingsverbanden, neiging heeft tot regulering. Dat snap ik heel goed, maar dit kan het ondernemerschap en de korte lijnen in de weg zitten. Dat is een aandachtspunt", vult Ekon aan.

Neutrale bemoeienis

Het grootste gedeelte van de scholen van Jong Leren valt binnen het samenwerkingsverband Haarlemmermeer. Daarna volgt Zuid-Kennemerland en binnen samenwerkingsverband Amstel-

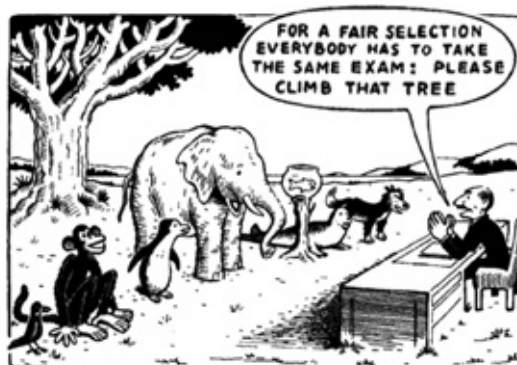
ronde is Jong Leren met vier scholen eigenlijk maar een kleine speler. Naast overleg op beleidsniveau en de financiële ondersteuning, zijn de samenwerkingsverbanden ook gesprekspartner en vraagbaak voor directeuren over onder andere Passend Onderwijs. Daarnaast zijn de samenwerkingsver-

banden van grote waarde als het gaat om bijvoorbeeld mediation en expertise. "Maar onze bemoeienis is neutraal", zegt Ekon. "Wij gaan niet over de inhoud of over wat er met het geld gebeurt. Dat ligt bij de scholen en de triade. Dat is maatwerk."

**ALS HET ONDERWIJS
MIJ NIET PAST**

**MAG IK HET
DAN RUILEN?**

Loesje

Our Education System

Wat vind jij?

Wat vind je van het

**Christine Sarmiento
Rodriguez- van der Caay
Leerkracht groep 4/5,
Gaandewegschool,
Zwanenburg**

"Het is een mooi verzorgd blad en ik vind het vooral erg leuk om verhalen te lezen van collega's die ik ken. Het is

interessant om te zien waar leerkrachten op andere scholen mee bezig zijn en hoe zij bepaalde situaties aanpakken. Maar ik zie het blad puur als vermaak. Wat ik namelijk een beetje mis, is diepgang: de waaromvraag. Ik zou wel meer willen lezen over de achterliggende gedachte bij een aanpak. Dus de theoretische kant van het verhaal. Dat zou onder andere goed aansluiten bij mijn studie Pedagogiek.

Mijn praktische informatie haal ik ook niet uit het blad. Daarvoor kijk ik sinds kort voornamelijk op intranet. Nog een goede tip: boekrecensies! Verder een prima personeelsblad."

**Froukje Jansze,
Leerkracht groep 1 en
bouwcoördinator groep
1 & 2, De Opmaat,
Nieuw-Vennep**

"Ik ben heel positief over het blad. Het blad is kleurrijk, afwisselend en nodigt uit tot lezen. De onderwerpen spre-

ken me aan. Zowel verhalen als 'Dit was mijn werkweek' als artikelen over Passend Onderwijs en Eigenaarschap vind ik interessant. En omdat ik zelf al heel wat jaren meedraai binnen deze club, lees ik bijvoorbeeld ook graag stukken over oud-collega's. Ik vind – en dat klinkt misschien heel gezapig – dat het magazine echt voor verbinding zorgt. Ik voel me meer betrokken dan voorheen. Sterker nog, als ik de verhalen van collega's lees, dan voel ik me trots dat ik onderdeel uitmaak van deze stichting!"

nieuwe personeelsblad?

**Stijn van der Holst
Onderwijsassistent,
St. Theresiaschool,
Bloemendaal**

"Het blad is mooi strak vormgegeven en de fotografie is goed. Een heel stuk beter dan de Credo die we voorheen kregen. Dat het blad vier keer per jaar uitkomt in plaats van maandelijks vind ik ook positief. Maar om nou te zeggen dat ik het blad heel goed

lees... Ik vind vooral de interviews leuk met mensen die ik ken. Dat is de ene keer 'De week van' en een andere keer is dat een heel ander artikel. Ik heb geen favoriete rubriek. Wat ik graag terug zou willen lezen in het blad zijn wat meer achtergrondartikelen. Bijvoorbeeld over de verschillende onderwijsmethodes die er bestaan en wat de verschillen daarin zijn."

**Tim Postma,
Leerkracht groep 7,
St. Franciscusschool,
Bennebroek**

"Ik zal je eerlijk bekennen dat ik het magazine niet tot nauwelijks lees. Als het magazine bedoeld is als lectuur, dan heb ik een stapel andere magazines

liggen die ik liever zou lezen. Is het bedoeld als vakliteratuur, dan vind ik het te weinig inhoudelijk, te oppervlakkig. Ik lees dan liever vakspecifieke magazines als COS (Computers Op School). En als het bedoeld is als een soort 'iets dat ons bindt' dan geloof ik niet in een blaadje. Ik hecht meer waarde aan bijvoorbeeld een stichtingsdag of bovenschoolse bijeenkomsten, zoals nu bijvoorbeeld met ICT gebeurt."

**Loek Hogenes,
IB'er St. Theresiaschool,
Bloemendaal en
Halverwege, Halfweg**

"Als ik hem binnenkrijg open ik hem niet direct, maar ik lees hem wel graag. Zeker om te zien wat er op andere scholen gebeurt. Er staan artikelen in over onderwerpen waar we nu

allemaal mee bezig zijn, zoals Passend Onderwijs en ICT. Je kunt het niet altijd direct gebruiken, maar het is goed om op de hoogte te zijn. Daarnaast vind ik het inspirerend om van anderen te lezen waarom zij eigenlijk het onderwijs in zijn gegaan. Wat hen drijft. Maar ook over wat zij naast hun werk doen. Verder zou ik het leuk vinden als nieuwe directeuren en IB'ers voorgesteld worden in het blad. Zo leer je ze al een beetje kennen, voordat je ze bijvoorbeeld tegenkomt bij een overleg. Dat zorgt toch voor verbinding."

Mobiliteitsdag wordt inspiratiedag

Om collega's eens in elkaars keuken te laten kijken vond afgelopen oktober de eerste van drie mobiliteitsdagen plaats. Adrie Boomhouwer en Meinke Bos van De Tweemaster uit Vijfhuizen bezochten De Brug in Aalsmeer en Nadeche van Ackooij van de St. Franciscus in Haarlemmerliede ontving collega's in haar klas.

Brengt je op ideeën

Adri en Meinke zijn remedial teachers en waren vooral benieuwd naar de plusklas bij De Brug. "Het is inspirerend op andere scholen te kijken hoe het draait en hoe ze dingen aanpakken. Dat brengt je op nieuwe ideeën. En waarom zou je het wiel zelf opnieuw uitvinden? We hebben naar de opbouw van de klas gekeken, gehoord met welke projecten ze werken en hoe ze kinderen selecteren. Je kunt op internet ook allerlei dingen opzoeken over plusklassen. Maar als je ziet hoe een andere school daarmee omgaat, dan heeft dat absoluut meerwaarde. We zagen dat ze vooraf goed over zaken hebben nagedacht en heel gestructureerd werken. Er is ook veel contact met ouders, zodat ze weten wanneer kinderen in aanmerking komen voor de plusklas. Heel leuk om te zien."

Verhelderend en verfrissend

Nadeche kreeg collega's van andere scholen in haar klas en integreerde een taalles met kanjertraining. "Ik vind het leerzaam te sparren met mensen die je niet iedere dag ziet. Je komt op heel verfrissende ideeën. Het voelde ook niet alsof ik op m'n vingers werd gekeken. Het was druk, maar ik vond het wel verhelderend en verfrissend. Want externe collega's hebben ook hun meningen en methodes. Het was grappig achteraf te horen dat dingen die wij al heel gewoon vinden voor hen vernieuwend zijn. De kinderen vonden het in het begin een beetje gek, zoveel juffen en meesters in de klas. Dan merk je dat ze extra hun best gaan doen om te laten zien hoe leuk het hier is."

Mooi hoe alles groeit en bloeit door Marianne

Als jong meisje is mij door oma en vader de liefde voor het tuinieren bijgebracht. In de lente mocht ik helpen met het zaaien van zaadjes in een klein kweekkastje. Als de zaadjes zich ontwikkeld hadden tot kleine plantjes werden ze verpot om uit te groeien tot planten met prachtige bloemen.

Toen werkte ik wekelijks in de tuin en nu nog steeds tuinier ik met veel plezier. Het geeft rust; ik kan mijn gedachten de vrije loop laten, waardoor ik steeds weer op nieuwe ideeën kom. Het groeien en bloeien zie ik ook terug bij kinderen. Hun spontaniteit en de drang om steeds weer nieuwe dingen te

Een hobby, een passie, sporten, een vrijwilligersfunctie, dit doen jouw collega's na schooltijd:

**Vier jaar geleden be-
raadde Trudel Lucas-
Van der Weg, leerkracht
op de Polderrakkers in
Nieuw Vennep zich op de
toekomst. Ze stelde zich-
zelf de vraag 'wat ik wil
ik nu eigenlijk nog
graag?' Het antwoord
was: koken voor ande-
ren.**

ik achter het fornuis sta! Dat ik alles zelf kan organiseren en plannen. Tegelijkertijd zie ik voor mezelf nog steeds uitdagingen in het onderwijs, zoals het begeleiden van nieuwe leerkrachten." Naast koken voor klanten, geeft Trudel workshops. Dat doet ze bij haar thuis, maar ook op locatie bij anderen in huis. Ook verzorgt ze maaltijden voor artsen in het AMC. Tijdens een tweedaagse van school verblijdde ze onlangs haar collega's met een workshop en haar eigen kookkunsten.

Trudel Lucas-Van der Weg
*"Ik word blij
als ik achter
het fornuis sta!"*

Toekomstplan: koken in Spanje

Dat Trudel voorlopig nog niet uitgekookt is, daar is geen twijfel over mogelijk. Haar droom is haar klantenbestand uit te breiden naar Spanje, waar ze een huis heeft op Mallorca. Actief klanten werven is niet nodig: ze komen via mond tot mondreclame vanzelf naar haar toe.

Ben je benieuwd naar de kookkunsten van Trudel? Kijk dan op [Facebook.com/debijkeuken](https://www.facebook.com/debijkeuken)

Asselman, t/m 31 december directeur De Brug, Aalsmeer

ontdekken, dat verandert nooit. Hierover verwonder ik me altijd weer. Die levenslust en veerkracht van kinderen. Ik heb het gezien toen ik leerkracht en directeur was. Ik sluit nu een periode af en ga me richten op de toekomst. Eén van de plannen is een bezoek aan

het Yitzak Rabin Woud in Israël. In dit park is jaren geleden een boom geplant voor mij. Ik ontving dit cadeau indertijd als afscheid van een leerling van groep 8. In dat schooljaar had ik met mijn leerlingen de vredesonderhandelingen van Rabin met de Palestijnen gevolgd. Yitzak Rabin is

voor mij een groot leider, die in zijn leven de keuze heeft gemaakt om een voorvechter voor de vrede te worden. Laat deze droom van vrede blijven groeien en bloeien.

Uitwisselingsprogramma Zuid-Afrika

Een verrijking voor alle partijen

Toen nog als leerkracht bij De la Salle nam Esther van Dokkum in 2012 als eerste deel aan het uitwisselingsprogramma van de stichting AfricEN. Samen met twee andere leerkrachten bezocht zij een school in een township op zo'n 180 kilometer van Kaapstad. Een half jaar later brachten de Zuid-Afrikaanse leerkrachten Brenda en Chantal een tegenbezoek. Er ontstond een warme vriendschap tussen Brenda en Esther. Nu, zo'n vier jaar later, hebben zij nog dagelijks contact.

"Vanaf moment één was er een klik", vertelt Esther. "In Nederland logeerde Brenda bij mij en later in de zomervakantie ben ik met mijn partner een maand in Zuid-Afrika geweest. Wat Brenda zo bijzonder maakt, is dat zij met weinig middelen toch altijd een manier vindt om de leerlingen te geven wat ze nodig hebben. Ze heeft heel veel energie, een open houding, is creatief en wil veel leren."

Uitwisseling 2016

Afgelopen jaar bezocht een aantal directeuren uit Zuid-Afrika Jong Leren. Esther was nauw betrokken bij het programma. Samen met haar Zuid-Afrikaanse collega's bezocht zij het Ministerie van Onderwijs en ging onder andere in gesprek met een Tweede Kamerlid met onderwijs in haar portefeuille. Over het bezoek aan een school voor Speciaal Onderwijs en het Bestuurskantoor van Jong Leren raakte men niet uitgepraat. Het gezelschap was duidelijk gecharmeerd.

Verrijking

Niet alleen Esther en Brenda wisselen nog steeds ervaringen uit. Ook hun leerlingen hebben contact door middel van brieven en foto's. Het uitwisselingsprogramma is dus beslist een verrijking voor alle partijen. Helaas zit een vervolg vanuit de stichting AfricEN er niet in. De Afrikaanse stichting wil het uitwisselingsprogramma stoppen en de reis van afgelopen jaar was dan ook de laatste.

Pak jij de volgende 'open space'?

De laatste pagina van JL.nu staat open voor jou! Weet jij alles van omgaan met tieners, heb jij je verdiept in ICT in de klas, of wil jij je kennis delen over een ander onderwijsgerelateerd onderwerp?

Mail dan een korte motivatie naar redactie@JL.nu waarom jij de volgende open space zou moeten vullen.